

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (tretia komora)

zo 16. júna 2011 *

Vo veci C-462/09,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 234 ES, podaný rozhodnutím Hoge Raad der Nederlanden (Holandsko) z 20. novembra 2009 a doručený Súdnemu dvoru 25. novembra 2009, ktorý súvisí s konaním:

Stichting de Thuiskopie

proti

Opus Supplies Deutschland GmbH,

Mijndertovi van der Leemu,

Hananji van der Leeovej,

* Jazyk konania: holandčina.

SÚDNY DVOR (tretia komora),

v zložení: predseda tretej komory K. Lenaerts, sudcovia R. Silva de Lapuerta, G. Arestis, J. Malenovský (spravodajca) a T. von Danwitz,

generálny advokát: N. Jääskinen,
tajomník: M. Ferreira, hlavná referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 15. decembra 2010,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- Stichting de Thuiskopie, v zastúpení: T. Cohen Jehoram a V. Rorsch, advocaten,
- Opus Supplies Deutschland GmbH, ako aj M. van der Lee a H. van der Lee, v zastúpení: D. Visser a A. Quaedvlieg, advocaten,
- belgická vláda, v zastúpení: T. Materne a J.-C. Halleux, splnomocnení zástupcovia,
- španielska vláda, v zastúpení: N. Díaz Abad, splnomocnená zástupkyňa,

- litovská vláda, v zastúpení: D. Kriaučiūnas a L. Liubertaitė, splnomocnení zástupcovia,

- rakúska vláda, v zastúpení: E. Riedl a G. Kunnert, splnomocnení zástupcovia,

- fínska vláda, v zastúpení: J. Heliskoski, splnomocnený zástupca,

- Európska komisia, v zastúpení: A. Nijenhuis a J. Samnadda, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 10. marca 2011,

vyhlásil tento

Rozsudok

- ¹ Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 5 ods. 2 písm. b) a článku 5 ods. 5 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 167, s. 10; Mim. vyd. 17/001, s. 230).

- 2 Tento návrh bol podaný v rámci sporu medzi Stichting de Thuiskopie (ďalej len „Stichting“) na jednej strane a spoločnosťou Opus Supplies Deutschland GmbH (ďalej len „Opus“) a M. a H. van der Leeovcami, konateľmi tejto spoločnosti, na druhej strane vo veci poplatku určeného na financovanie primeranej kompenzácie poskytovanej nositeľom autorských práv z dôvodu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie (ďalej len „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“), ktorý má táto spoločnosť zaplatiť.

Právny rámec

Smernica 2001/29

- 3 Odôvodnenia č. 9, 10, 31, 32, 35 a 38 smernice 2001/29 znejú:

„(9) Akákoľvek harmonizácia autorských práv a s nimi súvisiacich práv musí byť založená na vysokej úrovni ochrany, pretože tieto práva sú podstatou pre duševnú tvorbu. Ich ochrana pomáha zaistiť udržiavanie a rozvoj tvorivosti v záujme autorov, interpretov, producentov, spotrebiteľov, kultúry, priemyslu a verejnosti ako celku. Duševné vlastníctvo sa preto považuje za integrálnu súčasť vlastníctva.

(10) Ak majú autori alebo výkonní umelci pokračovať vo svojej tvorivej a umeleckej práci, musia za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu, rovnako ako producenti, aby boli schopní financovať túto prácu. ...

...

(31) Je potrebné zabezpečiť primeranú rovnováhu práv a záujmov medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv, ako aj medzi rôznymi kategóriami nositeľov práv a používateľmi predmetov ochrany. ...

(32) Táto smernica poskytuje kompletne vymenovanie výnimiek a obmedzení práva rozmnožovania a práva verejného prenosu. Niektoré výnimky alebo obmedzenia platia iba pre právo rozmnožovania, ak je to potrebné. V tomto zozname sa primeraným spôsobom zohľadňujú rôzne právne tradície členských štátov, pričom sa súčasne zameriavajú na zabezpečenie fungovania vnútorného trhu. Členské štáty musia dospieť ku koherentnej aplikácii týchto výnimiek a obmedzení, čo bude možné zhodnotiť pri revíziách uplatňovania legislatívy v budúcnosti.

...

(35) V niektorých prípadoch výnimiek alebo obmedzení musia byť nositelia práv primerane odškodnení, aby sa im dostatočne vynahradilo používanie ich chránených diel alebo iných predmetov ochrany. Keď sa stanovuje forma, podrobné úpravy a možná úroveň vhodnej kompenzácie, treba zohľadniť osobitné podmienky každého prípadu. Pri posudzovaní týchto podmienok je hodnotným kritériom možné poškodenie nositeľa práv vyplývajúce z daného aktu. V prípadoch, keď nositelia práv už dostali platby nejakou inou formou, napríklad ako súčasť licenčného poplatku, nemusí byť potrebná žiadna osobitná alebo samostatná platba. Úroveň vhodnej kompenzácie by mala v plnej miere zohľadňovať stupeň používania technologických ochranných opatrení uvedených v tejto smernici. V niektorých situáciách, keď je ujma nositeľa práv minimálna, nemusí vzniknúť žiadna povinnosť platby.

...

(38) Členské štáty musia mať možnosť poskytnúť výnimku alebo obmedzenie v súvislosti s právom rozmnožovania pre niektoré druhy rozmnožovania zvukového, vizuálneho a audiovizuálneho materiálu na súkromné použitie, ktoré sú doplnené vhodnou kompenzáciou. Sem môžu patriť úvodné alebo pokračujúce systémy odmeňovania ako kompenzácie za ujmu nositeľom práv. ...“

4 Podľa článku 2 smernice 2001/29 s názvom „Právo rozmnožovania“:

„Členské štáty ustanovia výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou, v celku alebo v časti:

a) pre autorov k ich dielam;

b) pre výkonných umelcov k záznamom ich výkonov;

c) pre výrobcov zvukových záznamov k ich zvukovým záznamom;

d) pre výrobcov prvých záznamov filmov k originálu a k rozmnoženinám ich filmov;

e) pre vysielajúce organizácie k záznamom ich vysielaní, či už sú tieto vysielania prenášané po drôte alebo vzduchom vrátane káblov alebo satelitu.“

5 Článok 5 smernice 2001/29 s názvom „Výnimky a obmedzenia“ v odseku 2 písm. b) stanovuje:

„Členské štáty môžu zabezpečiť [stanoviť – *neoficiálny preklad*] výnimky alebo obmedzenia práva rozmnožovania ustanoveného v článku 2 v nasledujúcich prípadoch:

...

b) vo vzťahu k rozmnožovaniu na akomkoľvek médiu vykonanému fyzickou osobou pre súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný, za podmienky, že nositelia práv dostanú primeranú kompenzáciu, v ktorej sa zohľadní uplatnenie alebo neuplatnenie technologických opatrení uvedených v článku 6 na dotknuté dielo alebo predmet ochrany“.

6 Článok 5 ods. 5 uvedenej smernice stanovuje:

„Výnimky a obmedzenia ustanovené v odsekoch 1, 2, 3 a 4 sa budú uplatňovať iba v niektorých osobitných prípadoch, pri ktorých nedochádza ku konfliktu s bežným využívaním diela alebo predmetu ochrany a ktoré neodôvodnene nepoškodzujú oprávnené záujmy nositeľa práv.“

Vnútroštátna právna úprava

- 7 Podľa článku 16c ods. 1 až 3 zákona o autorskom práve (*Auteurswet, Staatsblad 2008, č. 538*):

„1. Za porušenie autorského práva k literárnym, vedeckým alebo umeleckým dielam sa nepovažuje vyhotovenie rozmnoženiny celého diela alebo jeho časti prostredníctvom nosiča určeného na šírenie diela, pokiaľ vyhotovenie rozmnoženiny priamo ani nepriamo neslúži na obchodný účel, ale slúži len na osobnú potrebu, na štúdium alebo na súkromné účely fyzickej osoby, ktorá rozmnoženinu vyhotovila.

2. Za vyhotovenie rozmnoženiny v zmysle odseku 1 sa musí zaplatiť primeraná odmena v prospech autora alebo jeho právnych nástupcov. Povinnosť zaplatiť odmenu má výrobca alebo dovozca nosičov v zmysle odseku 1.

3. Výrobcom vzniká povinnosť zaplatiť v okamihu, keď môžu byť nosiče, ktoré zhotovil, uvedené na trh. Dovozcom táto povinnosť vzniká okamihom dovozu.“

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

- 8 Ako vyplýva z článku 16c ods. 1 zákona o autorskom práve, Holandské kráľovstvo zaviedlo do svojho vnútroštátneho práva výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie. Podľa odseku 2 toho istého článku povinnosť zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie prislúcha výrobcovi alebo dovozcom nosiča určeného na vyhotovovanie rozmnoženín.

- 9 Stichting je holandský orgán poverený vyberaním poplatku za vyhotovovanie rozmnoženín na súkromné použitie.

- 10 Opus je spoločnosť so sídlom v Nemecku, ktorá prostredníctvom internetu uvádza na trh prázdne nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín, t. j. nosiče bez záznamu. Jej činnosť je zameraná predovšetkým na Holandsko, a to prostredníctvom webových stránok v holandskom jazyku, ktorých cieľovú skupinu tvoria holandskí spotrebitelia.

- 11 Kúpna zmluva vyhotovená spoločnosťou Opus stanovuje, že v prípade, ak holandský spotrebiteľ uskutoční on-line objednávku, táto objednávka sa vybaví v Nemecku, odkiaľ sa tovar zašle do Holandska na účet a v mene zákazníka prostredníctvom poštového kuriéra, hoci tohto kuriéra najala spoločnosť Opus.

- 12 Spoločnosť Opus v prípade nosičov údajov, ktoré dodala svojim zákazníkom do Holandska, neplatí poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie ani v tomto členskom štáte, ani v Nemecku. Okrem toho vnútroštátny súd uvádza, že v cene nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín, ktoré spoločnosť Opus takto uvádza na trh, nie je zahrnutý poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie.

- 13 Keďže Stichting tvrdí, že spoločnosť Opus sa musí považovať za „dovozcu“ v zmysle zákona o autorskom práve, a teda za subjekt povinný zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, podal na holandské súdy proti tejto spoločnosti žalobu s cieľom dosiahnuť zaplatenie tohto poplatku.

- 14 Odkazom na ustanovenia kúpnej zmluvy spoločnosť Opus namieta, že nemôže byť považovaná za dovozcu nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín, ktoré uvádza na trh, do Holandska. Tvrdí, že za dovozcov sa musia považovať holandskí kupujúci, t. j. jednotliví spotrebitelia.

- 15 Toto tvrdenie, ktoré spoločnosť Opus uviedla na svoju obranu, považovali holandské súdy rozhodujúce v prvom stupni a v odvolacom konaní za prípustné a návrh Stichting na zaplatenie zamietli. Stichting podal kasačný opravný prostriedok na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania.
- 16 Tento vnútroštátny súd sa pýta, či výsledok, ku ktorému vo veci samej dospeli holandské súdy, je v súlade so smernicou 2001/29. Domnieva sa totiž, že predpoklad, že kupujúci, t. j. jednotlivý spotrebiteľ, je dovozcom, a teda osobou povinnou zaplatiť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, vedie k záveru, že tento poplatok sa v skutočnosti nedá vymôcť, keďže jednotlivý kupujúci je v praxi ťažko identifikovateľný. Pýta sa, či by pojem „dovozca“ nemal byť vymedzený širšie, než je jeho vymedzenie na základe čisto jazykového poňatia, pričom by sa malo tiež zohľadniť konečné určenie nosičov údajov, ktoré je rovnako jasné aj predávajúcemu.
- 17 Za týchto okolností Hoge Raad der Nederlanden rozhodol o prerušení konania a položil Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

- „1. Uvádza smernica [2001/29] a najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5 ods. 5 kritériá, pomocou ktorých možno odpovedať na otázku, kto má podľa vnútroštátneho práva povinnosť zaplatiť ‚primeranú kompenzáciu‘ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b)? [V prípade kladnej odpovede na túto otázku], aké sú tieto kritériá?
2. V prípade predaja na diaľku, ak je kupujúci usadený v inom členskom štáte než predávajúci, vyžaduje článok 5 ods. 5 smernice [2001/29] natoľko široký výklad vnútroštátneho práva, aby aspoň v jednom z členských štátov, ktorých sa predaj na diaľku týka, bola osoba vykonávajúca podnikateľskú činnosť povinná zaplatiť ‚primeranú kompenzáciu‘ v zmysle článku 5 ods. 2 písm. b)?“

O prejudiciálnych otázkach

O prvej otázke

- 18 Svojou prvou otázkou sa vnútroštátny súd pýta, či sa ustanovenia smernice 2001/29, najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5 ods. 5, majú vykladať v tom zmysle, že obsahujú kritériá, prostredníctvom ktorých je možné určiť subjekt, ktorý sa má z dôvodu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie považovať za subjekt povinný zaplatiť primeranú kompenzáciu.
- 19 V prvom rade treba pripomenúť, že podľa článku 2 smernice 2001/29 členské štáty v zásade priznajú autorom výlučné právo udeliť súhlas alebo zakázať priame alebo nepriame, dočasné alebo trvalé rozmnožovanie celých ich diel alebo ich častí akýmkoľvek spôsobom a akoukoľvek formou.
- 20 Podľa článku 5 ods. 2 písm. b) tej istej smernice však členské štáty môžu stanoviť výnimku z výlučného práva autora rozmnožovať svoje dielo, pokiaľ ide o rozmnožovanie na akomkoľvek médiu vykonané fyzickou osobou na súkromné použitie a s cieľom, ktorý nie je priamo ani nepriamo komerčný (výnimka „pre rozmnoženinu na súkromné použitie“).
- 21 Článok 5 ods. 5 uvedenej smernice však podmieňuje zavedenie výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie splnením troch podmienok, a to po prvé, aby sa táto výnimka uplatňovala iba v niektorých osobitných prípadoch, po druhé, aby pri tejto výnimke nedochádzalo ku konfliktu s bežným využívaním diela, a po tretie, aby neodôvodnene nepoškodzovala oprávnené záujmy nositeľa autorského práva.

- 22 Vzhľadom na poslednú podmienku sú teda členské štáty, pokiaľ sa rozhodnú zaviesť do svojho vnútroštátneho práva výnimku pre rozmnoženiny na súkromné použitie, predovšetkým povinné na základe článku 5 ods. 2 písm. b) smernice 2001/29 upraviť poskytnutie „primeranej kompenzácie“ nositeľom práv (pozri tiež rozsudok z 21. októbra 2010, Padawan, C-467/08, Zb. s. I-10055, bod 30).
- 23 Pokiaľ ide o odpoveď na otázku identifikácie osoby, ktorá sa má považovať za osobu povinnú zaplatiť primeranú kompenzáciu, treba konštatovať, že ustanovenia smernice 2001/29 výslovne neupravujú otázku subjektu povinného túto kompenzáciu zaplatiť, takže členské štáty pri určení tohto subjektu disponujú širokou mierou voľnej úvahy.
- 24 Vzhľadom na to treba pripomenúť, že Súdny dvor už rozhodol, že koncepcia a výška primeranej kompenzácie sú spojené s ujmou, ktorá autorovi vznikla z dôvodu, že došlo k vyhotoveniu rozmnoženiny jeho chráneného diela na súkromné použitie bez jeho povolenia. V tejto súvislosti treba primeranú kompenzáciu považovať za protihodnotu ujmy spôsobenej autorovi (rozsudok Padawan, už citovaný, bod 40).
- 25 Navyše, ako vyplýva z odôvodnenia č. 31 smernice 2001/29, ako aj z bodu 43 už citovaného rozsudku Padawan, je potrebné zabezpečiť „primeranú rovnováhu“ na jednej strane medzi právami a záujmami autorov, ktorí majú nárok na primeranú kompenzáciu, a na druhej strane medzi právami a záujmami používateľov predmetov ochrany.
- 26 Keďže osobou, ktorá spôsobila ujmu nositeľovi výlučného práva na rozmnožovanie, je osoba, ktorá takúto rozmnoženinu chráneného diela vyhotoví na svoje súkromné použitie bez toho, aby predtým požiadala o povolenie uvedeného nositeľa práva, tejto osobe v zásade prislúcha, aby nahradila ujmu súvisiacu s daným vyhotovením rozmnoženiny tak, že zaplatí kompenzáciu, ktorá bude poskytnutá nositeľovi práva (rozsudok Padawan, už citovaný, bod 45).

- 27 Súdny dvor však pripustil, že vzhľadom na praktické ťažkosti súvisiace s identifikáciou súkromných používateľov, ako aj s uložením povinnosti týmto používateľom nahradiť nositeľom práv ujmu, ktorú im spôsobili, môžu členské štáty zaviesť na účely financovania primeranej kompenzácie „poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie“, ktorý nemajú zaplatiť dotknuté súkromné osoby, ale osoby disponujúce zariadeniami, prístrojmi a nosičmi určenými na digitálne rozmnožovanie, ktoré z tohto dôvodu *de iure* alebo *de facto* sprístupňujú tieto zariadenia súkromným osobám alebo im poskytujú služby súvisiace s vyhotovovaním rozmnoženín. V rámci takéhoto systému prislúcha povinnosť zaplatiť poplatok za vyhotovenie rozmnoženiny na súkromné použitie osobám, ktoré danými zariadeniami disponujú (rozsudok Padawan, už citovaný, bod 46).
- 28 Súdny dvor ďalej spresnil, že keďže uvedený systém umožňuje osobám povinným platiť poplatok preniesť výšku poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie do ceny za sprístupnenie týchto zariadení, prístrojov a nosičov na vyhotovovanie rozmnoženín alebo do ceny za poskytnutie služby súvisiacej s vyhotovením rozmnoženiny, poplatok v konečnom dôsledku znáša súkromný používateľ, ktorý túto cenu zaplatí, a to v súlade so „spravodlivou rovnováhou“, ktorú treba nájsť medzi záujmami autorov a záujmami používateľov predmetov ochrany (rozsudok Padawan, už citovaný, body 48 a 49).
- 29 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú otázku odpovedať tak, že smernica 2001/29, najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5 ods. 5, sa má vykladať v tom zmysle, že konečný používateľ, ktorý vyhotoví rozmnoženinu chráneného diela na súkromné účely, sa v zásade musí považovať za osobu povinnú zaplatiť primeranú kompenzáciu stanovenú v uvedenom odseku 2 písm. b). Členské štáty však môžu zaviesť poplatok za rozmnoženinu na súkromné použitie, ktorý majú povinnosť zaplatiť osoby, ktoré tomuto konečnému používateľovi sprístupňujú zariadenia, prístroje alebo nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín, pretože tieto osoby môžu výšku daného poplatku preniesť do ceny za uvedené sprístupnenie, ktorú zaplatí konečný používateľ.

O druhej otázke

- 30 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či smernica 2001/29 v prípade predaja na diaľku medzi kupujúcim a podnikateľom predávajúcim zariadenia, prístroje a nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín, ktorí sú usadení v rôznych členských štátoch, vyžaduje výklad vnútroštátneho práva, ktorý umožňuje vyberanie primeranej kompenzácie od dlžníka vykonávajúceho podnikateľskú činnosť.
- 31 V tejto súvislosti treba zdôrazniť, že článok 5 ods. 5 smernice 2001/29, ktorý stanovuje najmä kumulatívne podmienky uplatnenia výnimky na rozmnoženinu na súkromné použitie, sám osebe neobsahuje špecifický údaj umožňujúci osobitný výklad, pokiaľ ide o osobu, ktorú treba v rámci takého predaja na diaľku, ako vo veci samej, považovať za osobu povinnú zaplatiť autorom primeranú kompenzáciu z dôvodu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie.
- 32 Treba však pripomenúť, že z odôvodnenia č. 9 smernice 2001/29 vyplýva, že úmyslom normotvorcu Únie bolo zabezpečiť vysokú úroveň ochrany autorského práva a súvisiacich práv, pretože tieto práva sú podstatou duševnej tvorby. Ich ochrana prispieva k udržaniu a rozvoju tvorivej činnosti v záujme autorov alebo výkonných umelcov, výrobcov, spotrebiteľov, kultúry, podnikov a verejnosti všeobecne. Podľa odôvodnenia č. 9 tej istej smernice musia autori alebo výkonní umelci na to, aby mohli pokračovať vo svojej tvorivej alebo umeleckej práci, za používanie svojej práce dostávať primeranú odmenu.
- 33 Z článku 5 ods. 2 písm. b), ako aj z odôvodnenia č. 35 uvedenej smernice predovšetkým vyplýva, že v členských štátoch, ktoré zaviedli výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, musí byť nositeľom práv poskytnutá primeraná kompenzácia, aby sa im dostatočne vynahradilo používanie ich chránených diel alebo iných predmetov

ochrany bez udelenia ich súhlasu. Okrem toho v súlade s odsekom 5 toho istého článku nemôže zavedenie výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie neodôvodnene poškodzovať oprávnené záujmy nositeľa práv.

- 34 Z toho vyplýva, že tieto ustanovenia stanovujú členskému štátu, ktorý do svojho vnútroštátneho práva zaviedol výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie, povinnosť dosiahnuť výsledok v tom zmysle, že daný členský štát musí v rámci svojich právomocí zabezpečiť účinné vyberanie primeranej kompenzácie určenej na odškodnenie autorov, ktorým bola spôsobená ujma, a to najmä ak bola spôsobená na jeho území, pričom v opačnom prípade by boli dané ustanovenia zbavené potrebného účinku.
- 35 Ako bolo uvedené v bode 26 tohto rozsudku, keďže konečným používateľom, ktorí na svoje súkromné účely vyhotovia rozmnoženinu chráneného diela bez toho, aby predtým požiadali o povolenie nositeľa práv, a ktorí tak nositeľom práv spôsobujú ujmu, v zásade prislúcha povinnosť nahradiť túto ujmu, je možné domnievať sa, že ujma, ktorú treba nahradiť, bola spôsobená na území členského štátu, v ktorom sú usadení títo koneční používatelia.
- 36 Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak členský štát do svojho vnútroštátneho práva zaviede výnimku pre rozmnoženinu na súkromné použitie a koneční používatelia, ktorí na svoje súkromné účely vyhotovia rozmnoženinu chráneného diela, sú usadení na jeho území, tento členský štát musí zabezpečiť účinné vyberanie primeranej kompenzácie určenej na odškodnenie autorov, ktorým bola spôsobená ujma na jeho území.
- 37 Pokiaľ ide o konanie vo veci samej, je nesporné, že ujma bola spôsobená autorom na holandskom území, keďže kupujúci ako koneční používatelia chránených diel na súkromné účely sú na tomto území usadení. Je takisto nesporné, že Holandské kráľovstvo

sa z dôvodu výnimky pre rozmnoženinu na súkromné použitie rozhodlo pre zavedenie systému vyberania povinnej primeranej kompenzácie od výrobcov alebo dovozcov nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín chránených diel.

- 38 Podľa údajov uvedených v návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa vyberanie takej kompenzácie od konečných používateľov ako dovozcov týchto nosičov do Holandska v praxi ukazuje vzhľadom na také zmluvy ako vo veci samej nemožné.
- 39 V takom prípade vzhľadom na skutočnosť, že systém vyberania, ktorý si dotknutý členský štát zvolil, nemôže tento členský štát zbaviť povinnosti dosiahnuť výsledok, na základe ktorej musí poškodeným autorom zabezpečiť skutočné zaplatenie primeranej kompenzácie ako náhrady ujmy, ktorá im bola spôsobená na jeho území, orgánom tohto členského štátu, najmä súdnym, prislúcha, aby dospeli k takému výkladu vnútroštátneho práva, ktorý je v súlade s uvedenou povinnosťou dosiahnuť výsledok a ktorý zabezpečuje vyberanie uvedenej kompenzácie od predávajúceho, podieľajúceho sa na dovoze uvedených nosičov tým, že ich sprístupnil konečným používateľom.
- 40 V tejto súvislosti za takých okolností, ako sa uvádzajú najmä v bode 12 tohto rozsudku, nemá na danú povinnosť uvedeného členského štátu vplyv ani skutočnosť, že predávajúci, ktorý kupujúcim usadeným na území tohto členského štátu ako konečným používateľom sprístupnil zariadenia, prístroje alebo nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín, má v prípade takého predaja na diaľku, akým je predmetný predaj vo veci samej, sídlo v inom členskom štáte.
- 41 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na druhú otázku odpovedať tak, že smernica 2001/29, najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5 ods. 5, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý zaviedol systém poplatku za rozmnoženinu na súkromné

použitie vybraného od výrobcov alebo dovozcov nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín chránených diel a na ktorého území bola autorom spôsobená ujma tým, že kupujúci usadení v tomto členskom štáte používajú ich diela na súkromné účely, má povinnosť zabezpečiť, aby týmto autorom bola skutočne poskytnutá primeraná kompenzácia určená na náhradu tejto ujmy. Samotná okolnosť, že podnikateľ predávajúci zariadenia, prístroje a nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín má sídlo v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sú usadení kupujúci, nemá v tejto súvislosti na túto povinnosť dosiahnuť výsledok vplyv. Vnútroštátny súd musí v prípade, že nie je možné zabezpečiť vybrané primeranej kompenzácie od kupujúcich, poskytnúť taký výklad vnútroštátneho práva, aby sa táto kompenzácia mohla vyberať od dlžníka vykonávajúceho podnikateľskú činnosť.

O trovách

- ⁴² Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (tretia komora) rozhodol takto:

- 1. Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2001/29/ES z 22. mája 2001 o zosúladení niektorých aspektov autorských práv a s nimi súvisiacich práv v informačnej spoločnosti, najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5 ods. 5, sa má vykladať v tom zmysle, že konečný používateľ, ktorý vyhotoví rozmnoženinu chráneného diela na súkromné účely, sa v zásade musí považovať za osobu povinnú zaplatiť primeranú kompenzáciu stanovenú v uvedenom odseku 2 písm. b). Členské štáty však môžu zaviesť poplatok za rozmnoženinu**

na súkromné použitie, ktorý majú povinnosť zaplatiť osoby, ktoré tomuto konečnému používateľovi sprístupňujú zariadenia, prístroje alebo nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín, pretože tieto osoby môžu výšku daňového poplatku preniesť do ceny za uvedené sprístupnenie, ktorú zaplatí konečný používateľ.

2. Smernica 2001/29, najmä jej článok 5 ods. 2 písm. b) a článok 5 ods. 5, sa má vykladať v tom zmysle, že členský štát, ktorý zaviedol systém poplatku za rozmnoženinu na súkromné použitie vyberaného od výrobcov alebo dovozcov nosičov určených na vyhotovovanie rozmnoženín chránených diel a na ktorého území bola autorom spôsobená ujma tým, že kupujúci usadení v tomto členskom štáte používajú ich diela na súkromné účely, má povinnosť zabezpečiť, aby týmto autorom bola skutočne poskytnutá primeraná kompenzácia určená na náhradu tejto ujmy. Samotná okolnosť, že podnikateľ predávajúci zariadenia, prístroje a nosiče určené na vyhotovovanie rozmnoženín má sídlo v inom členskom štáte, než je členský štát, v ktorom sú usadení kupujúci, nemá v tejto súvislosti na túto povinnosť dosiahnuť výsledok vplyv. Vnútroštátny súd musí v prípade, že nie je možné zabezpečiť vyberanie primeranej kompenzácie od kupujúcich, poskytnúť taký výklad vnútroštátneho práva, aby sa táto kompenzácia mohla vyberať od dlžníka vykonávajúceho podnikateľskú činnosť.

Podpisy